

ПОЛОЖЕННЯ
про відділення соціальної допомоги вдома

I. Загальна частина

1.1. Відділення соціальної допомоги вдома є структурним підрозділом територіального центру для надання соціальної послуги догляду вдома громадянам і проводить свою діяльність на принципах адресності та індивідуального підходу, доступності та відкритості, добровільного вибору отримання чи відмови від надання соціальних послуг, законності, соціальної справедливості, забезпечення конфіденційності, дотримання стандартів якості.

1.2. Відділення соціальної допомоги вдома утворюється для надання соціальних послуг за місцем проживання/перебування не менш як 80 самотнім громадянам, які не здатні до самообслуговування у зв'язку з частковою втратою рухової активності (мають III, IV, V групи рухової активності) та потребують сторонньої допомоги, надання соціальних послуг в домашніх умовах згідно з медичним висновком.

1.3. Відділення соціальної допомоги вдома не здійснює надання соціальних послуг громадянам, які потребують цілодобового стороннього догляду.

1.4. Право на позачергове надання соціальних послуг мають самотні ветерани війни, особи, на яких поширюється дія Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», жертви нацистських переслідувань, особи які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи і віднесені до 1, 2, 3 категорії, особи, депортовані за національною ознакою.

1.5. У складі відділення соціальної допомоги вдома можуть створюватися спеціалізовані бригади соціальних робітників для надання різних видів послуг потребуючим громадянам, на платній та безоплатній основі (ремонт і пошив одягу, взуття, перукарські послуги, послуги з прання та прасування білизни, транспортні та інші послуги).

1.6. У відділенні соціальної допомоги вдома можуть створюватись пункти з прийому одягу, взуття б/в від громадян, підприємств, установ, організацій для задоволення потреб громадян району, які перебувають в складних життєвих обставинах, незалежно від сімейного стану та доходу особи.

1.7. У тимчасове користування обслуговуваних громадян можуть надаватися засоби реабілітації.

1.8. Відділення соціальної допомоги вдома створюється, реорганізується і ліквідується рішенням районної в місті ради.

1.9. Відділення соціальної допомоги вдома очолює завідувач, який призначається на посаду і звільняється відповідно до наказу директора територіального центру за погодженням з начальником структурного підрозділу з питань соціального захисту населення виконкому районної в місті ради.

1.10. Відділення соціальної допомоги вдома утримується за рахунок місцевого бюджету, інших надходжень, в тому числі від надання платних послуг населенню, а також благодійних коштів від громадян, підприємств, організацій, установ тощо.

1.11. Видатки на функціонування установи передбачаються в кошторисі установи. Витрати відділення соціальної допомоги вдома включають кошти: на придбання для соціальних робітників спецодягу, проїзних квитків (або грошової компенсації за їх придбання); засобів пересування, спеціальних засобів для догляду і самообслуговування; підвищення кваліфікації осіб, які надають соціальні послуги.

II. Перелік, умови та порядок надання соціальних послуг відділенням соціальної допомоги вдома

2.1. Для отримання соціальних послуг у відділенні соціальної допомоги вдома мають право:

- громадяни похилого віку;
- особи з інвалідністю (які досягли 18 річного віку), крім осіб з інвалідністю внаслідок нещасного випадку на виробництві або професійного захворювання, які отримують соціальну допомогу на постійний сторонній догляд, побутове та спеціальне медичне обслуговування відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності»;
- хворі (з числа одиноких осіб працездатного віку на період до встановлення їм групи інвалідності, але не більш як чотири місяці).

2.2. Відділення соціальної допомоги вдома надає відповідно до державного стандарту догляду вдома наступні соціальні послуги:

2.2.1 догляд вдома:

- допомогу у самообслуговуванні (дотримання особистої гігієни, рухового режиму, годування тощо);
- допомогу у веденні домашнього господарства (закупівля продуктів харчування, ліків та інших товарів, приготування їжі, прання, прибирання житла, оплата комунальних платежів, дрібний ремонт одягу, взуття тощо);
- допомогу в організації взаємодії з іншими фахівцями та службами (виклик лікаря, комунальних служб, транспортних служб, відвідування хворих у закладах охорони здоров'я тощо);

- допомогу у забезпеченні технічними засобами реабілітації, навчання навичкам користування ними;
- психологічну підтримку;
- надання інформації з питань соціального захисту населення;
- допомогу в отриманні безоплатної правової допомоги;
- допомогу в оформленні документів.

2.2.2 паліативний/хоспісний догляд.

2.3. Кількість громадян, яких повинен обслуговувати соціальний робітник обсяг їх роботи, визначає завідувач відділення соціальної допомоги вдома з урахуванням стану здоров'я громадянина, який обслуговується, його віку, рівня рухової активності, здатності до самообслуговування, місця та умов проживання, наявності транспортного сполучення, інших факторів, що можуть вплинути на якість надання соціальних послуг. Один соціальний робітник обслуговує десять громадян у містах з комунальними зручностями або двох непрацездатних громадян, яким встановлена V група рухової активності.

2.4. Для надання соціальних послуг громадяни подають письмову заяву структурному підрозділу з питань соціального захисту населення виконкому районної в місті ради за місцем проживання/перебування, яке в триденний строк після її надходження, надсилає запити до закладу охорони здоров'я за місцем проживання/перебування громадянина для одержання медичного висновку про його здатність до самообслуговування та потребу в сторонній допомозі, довідки про склад сім'ї або зареєстрованих у житловому приміщенні/будинку осіб, довідки про доходи (у разі потреби), а також інформацію щодо наявності (відсутності) договору довічного утримання (догляду). Після надходження зазначених документів структурним підрозділом з питань соціального захисту населення виконкому районної в місті ради в односторонній строк приймається рішення про надання або відмову в наданні соціальних послуг та надсилає їх до територіального центру.

2.5. Після надходження зазначених у пункті 2.4 документів, на підставі карти визначення індивідуальних потреб отримувача соціальної послуги та медичного висновку складається індивідуальний план надання соціальної послуги, після чого між громадянином і територіальним центром укладається договір, в якому зазначаються зміст та обсяг послуги, порядок оплати, обумовлюються періодичність, строки надання соціальної послуги відділенням соціальної допомоги вдома, інші умови та видається наказ.

2.6. Відділення соціальної допомоги вдома згідно з умовами договору, затвердженим графіком роботи та індивідуальним планом надання соціальної послуги з догляду вдома, надає соціальну послугу з догляду вдома постійно (III група рухової активності – два рази на тиждень, IV – три рази, V – п'ять разів), періодично (два рази на місяць), тимчасово (визначений у договорі період), організовує надання передбачених договором послуг, контролює їх якість, визначає додаткові потреби, вживає заходів до їх задоволення.

2.7. Відділення соціальної допомоги вдома забезпечує безоплатне надання соціальних послуг громадянам похилого віку, особам з інвалідністю

(які досягли 18-річного віку), хворим (з числа осіб працездатного віку на період до встановлення їм групи інвалідності, але не більш як чотири місяці), які не здатні до самообслуговування, і не мають рідних (батьків, дітей, чоловіка, дружини), які повинні забезпечити їм догляд і допомогу, або рідні є громадянами похилого віку чи визнані інвалідами в установленому порядку.

2.8. Відділення соціальної допомоги вдома може надавати платні соціальні послуги (в межах наявних можливостей) для зазначеної в пункті 2.7 категорії, які не здатні до самообслуговування і мають працездатних рідних, які повинні забезпечити їм догляд і допомогу.

2.9. Тарифи на платні соціальні послуги встановлюються територіальним центром відповідно до постанови Кабінету Міністрів України і затверджуються директором.

Кошти, що надходять від надання платних соціальних послуг, використовуються в установленому законодавством порядку.

У виняткових випадках громадяни, що мають рідних, які повинні забезпечити їм догляд і допомогу, можуть звільнитися від плати за надання соціальних послуг у разі, коли такі рідні залежні від психоактивних речовин, алкоголю, перебувають у місцях позбавлення волі тощо. Для цього місцевий орган виконавчої влади, що утворив територіальний центр, або через утворену ним комісію приймає рішення про звільнення громадян від зазначеної плати.

2.10. На кожного громадянина, якого обслуговує відділення соціальної допомоги вдома ведеться особова справа, в якій міститься заява громадянина, медичний висновок, документи що підтверджують право громадянина на надання соціальних послуг та соціальну допомогу тощо. Документи що містяться в особовій справі громадянина (крім заяви) поновлюються щороку.

2.11. Медичними протипоказаннями для надання соціальних послуг громадян є наявність у них інфекційних захворювань, залежності від психоактивних речовин, алкоголю, психічних захворювань, що потребують перебування на спеціальному диспансерному обліку.

2.12. Надання соціальних послуг громадянам відділенням соціальної допомоги вдома припиняється у разі:

– поліпшення стану здоров'я, виходу із складних життєвих обставин, в результаті чого громадянин втрачає потребу в наданні соціальних послуг;

– виявлення у громадянина якого безоплатно обслуговує відділення соціальної допомоги вдома працездатних рідних (батьків, дітей, чоловіка, дружини), або осіб, з якими укладено договір довічного утримання (догляду).

– направлення громадянина до будинку-інтернату для громадян похилого віку, пансіонату, психоневрологічного інтернату, надання громадянину соціальної послуги з догляду вдома в будинку для ветеранів війни та праці, інших закладів постійного проживання;

– зміна місця проживання/перебування (за межами адміністративно-територіальної одиниці, на яку поширюються повноваження територіального центру);

- грубого, принизливого ставлення громадянина до соціальних робітників, соціальних працівників та інших працівників територіального центру;
- порушення громадського порядку (сварки, бійки тощо);
- систематичного перебування в стані алкогольного, наркотичного сп'яніння;
- виявлення медичних протипоказань для надання соціальних послуг;
- надання громадянину соціальних послуг фізичною особою, якій призначено грошову компенсацію у встановленому законодавством порядку;
- відмови отримувача соціальних послуг або його законного представника від отримання соціальних послуг;
- невиконання громадянином без поважних причин вимог щодо отримання соціальної послуги з догляду вдома;
- припинення діяльності відділення соціальної допомоги вдома або територіального центру;
- смерті громадянина.

Надання соціальних послуг громадянину припиняється за наказом директора установи.